

Tjenestemænd, som er delvis beskæftigede i Statens Tjeneste og fuldt beskæftigede i Statens Tjeneste. Havde man en skarp Grænse her, kunde det endda gaa an, men det har man ikke, og da vi i det Udvalg, som behandlede Forslaget om Dyrtidshjælp, søgte at komme bort fra den Grænse, som dér var trukket, viste det sig, at det var man ikke i Stand til. Men om en Forhøjelse af disse 16 pCt. kan vi forhandle i det kommende Udvalg. Ogsaa jeg mener, at Spørgsmaalet om de 180 Kr. hører til det, der kan forhandles om, her har Partierne ikke paa Forhaand bundet sig. Under disse 180 Kr. kan man efter min Mening ikke komme, men man kan forhandle om, hvorvidt det er muligt at sætte Summen højere op.

Jeg havde gerne set, at dette Lovforslag var gaaet igennem Folketinget uden Udvalgs Nedsættelse. Jeg tror, at de Ændringer, der kan være Tale om, ikke vil blive større, end at de kan foretages uden Udvalgs Nedsættelse, men da der fra anden Side er udtalt Ønske om Udvalg, vil vi selvfølgelig ikke modsætte os det. Under denne Udvalgsforhandling vil yderligere Forhandling om Enkeltheder i Lovforslaget kunne finde Sted. Jeg skal blot paa mit Partis Vegne udtale Haabet om, at dette Lovforslag maa faa en velvillig og hurtig Behandling i dette Ting.

Ellinger: Paa den Forespørgsel, som den højtærede Finansminister har været saa god at rette til de forskellige Partier om deres Stilling til dette Lovforslag, før det blev fremsat, har jeg haft den Ære paa vort Partis Vegne at meddele Finansministeren, at vi tiltræder Principperne i Lovforslaget, men at vi finder det Krav, der er fremsat fra de 4 Civiletater om, at dette Dyrtidstillæg skal komme alle i Etablerne ansatte til gode, naturligt og rigtig, og at vi finder, at det for de gifte ikke bør gaa ned under 200 Kr. aarlig. Skal en Reduktion finde Sted, finder vi det naturligt, at det gaar ud over ugifte Personer, som har en større Indtægt end 2,000 Kr. Om Enkeltheder i Lovforslaget anser jeg det for rigtigst, at der forhandles i Udvalget. Jeg finder dog Anledning til her at sige, at jeg vilde anse det for meget naturligt, at det blev vedtaget, at det

Tilskud, som Staten giver til det københavnske Skolevæsen, blev forøget saaledes, at ogsaa Københavns Lærere og Lærerinder kan faa det Dyrtidstillæg, der her er Tale om at give Lærere og Lærerinder i alle andre Kommuner i Landet.

Der er ganske sikkert ingen, som i dette Øjeblik ved, hvorledes Staten sidder i det, finansielt set, end ikke Finansministeren, og vi ser jo, at dette Lovforslag, skønt det ingeniunde giver noget stort Dyrtidstillæg, koster Staten 5 Mill. Kr.; det forekommer mig da naturligt, at ogsaa det Spørgsmaal rejser sig, om der ikke til at fremskaffe disse Penge kan tilvejebringes ekstraordinære Indtægtskilder, og der er af Etablerne fremsat Forslag om, hvorledes man ved visse, ganske sikkert ikke trykkende, Takstforhøjelser kunde faa Penge ind, saa at Staten ikke alene blev raadig over det Beløb, der her er Tale om, men ogsaa over Beløb, som kunde give et noget rigeligere Dyrtidstillæg, end der her i Lovforslaget er Tale om. Jeg mindes saaledes at have set paa min Plads et Forslag vedrørende Takstforhøjelser for Postvæsenets Vedkommende, og der er ingen Tvivl om, at der uden Skade maa kunne tilvejebringes en Takstforhøjelse paa Jernbanevæsenets Omraade. Det eneste, der er sagt og kan siges til Forsvar for Ansættelsen af den Mand, der nu er Generaldirektør for Statsbanerne, er, at det er en Forretningsmand, og at nu skal det hele ledes helt anderledes forretningsmæssigt end tidligere. Naa, denne Forretningsmæssighed skulde da vel give sig Udslag i, at man fik formindskede Udgifter og forøgede Indtægter, for at Forretningen kunde blive bedre. Nu er der ingen, der vil stille det unaturlige Krav til en Mand, at han under de nuværende Forhold skal kunne formindskede Udgifterne, og der bliver da naturligt Spørgsmaal om Indtægternes Forøgelse. Vi har herhjemme i disse Tider en enorm Transittrafik, som slider paa vore Vogne, slider paa vore Skinner og slider i det hele paa alt vort Materiel. Intet vilde være naturligt, end at man her gik den samme Vej, som man er gaaet f. Eks. i Sverige, at man af denne Transittrafik skaffede større Indtægter frem. Fra alle Sider set maa dette anses for at være naturligt, og det har